

# BARCS és VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer:  
vasárnap.

Felolós szerkesztő és kiadó  
Skribanek Géza.

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt  
Nyilttér sora 20 kr.  
Hirdetések nagyság szerint.

## Kibontakozás.

Békére és nyugalomra van szükségünk. Ónsullyal ~~nehéz~~ dett az országra az alig mult zavaros helyzet, mely nemcsak a kedélyeket zaklatta fel, hanem megbénított minden társadalmi és közgazdasági akeziót is. A tepedésnek elvitázhatatlan jelei a nemzet minden rétegére kiterjedtek, úgy hogy méltán tekinthetünk aggodalommal hazánk jövője elé. Mint az rendesen elő szokott fordulni, a pártoskodás megbontja a társadalmi békét is, mert a vajudó kérdések természetesen a városi és megyei ügyeket is dominálják. Minél tovább tart a visszavonás, annál inkább elmérgesednek a viszonyok, s így egyuttal mind kevesebb is a remény, hogy az egymásközi érintkezés régebbi bensősége helyreáll.

Azonban a lefolyt zavaros helyzet nemcsak országos érdekeink veszélyeztetését tárták fel előttünk, nemcsak kavargó örvényt mutattak, mely úgy látszik, már-már veszőhelyévé válik minden eddig elért sikerünknek, nemzeti vívmányainknak és közgazdasági alkotásainknak, hanem

minden kétséget kizárólag beigazolták azt is, hogy óriási mértékben eltolattak és szenvedtek különleges partikuláris érdekeink is.

Közigazgatási jogunk a megyét ugyszólván állammá teszi az államban, s épen a biztosított autonomikus jogok követelik meg egyszerismind azt is, hogy a megyei élet, a megyei közigazgatás hosszabb időre tisztán közigazgatási teendőitől el ne vonassék. Olyan a megye szerkezete, mint valamely finom szerkezetű gép, amelynek ha csak egyik része vétetik erősen igénybe, ez a teljesített nagyob munkamennyiség folytán lassankint elkopik, úgy hogy az alkotórészek összműködésében zavar támad, míg végre a gép egyszerűen felmondja a szolgálatot.

A megyei élet finom szövénnyeiben egy évezred során kifejlett szerkezeti részek annyira egymásba illeszkednek, s oly egyenletes erő kifejtést igényelnek, hogy minden a rendesen végzett munkától való eltérés megboszulja magát. Nem tagadjuk, a megyéknek alkotmányosan biztosított joga, sőt kötelessége országos ügyekben tiltakozó, vagy helyeslő szavát felemelnie, ám min-

denkor csak úgy, s olyan mértékben, hogy a többi fontos feladatok mellékesekké ne váljanak.

Mit láttunk a legközelebb lezajlott viharos időben? Fájdalommal és mélyen érzett sajnálkozással tapasztaltuk, hogy az országot foglalkoztató — igaz, hogy vitális kérdéseket képező — ügyekkel tulságos mértékben is foglalkozott minden közigazgatási forum, úgy hogy e miatt legsürgetősebb feladataink és függő ügyeink lebonyolítása is hátráltatást szenvedtek.

Több mint négy hónapig tartott az az áldatlan huzavona, mely nemcsak alkotmányon kívüli állapotba sodorta az országot, hanem megbontotta társadalmi rendünket is. Az utóbbi hetekben már a lázas emberek törhetlen makaesságával és erélyével szomjuhoztuk, sőt mi több, követeltük a békét. Egyedül ettől vártuk a kibontakozás lehetőségét, az előbbeni állapotok visszatérését, s ezzel az erkölcsi és anyagi érdekeinken ütött csorba kiköszörülést s minden felszínre került bajunk orvoslását.

A kibontakozásra az első lépés megtörtént: a Bánffy-kor-

## T Á R C Z A.

### Vak a kiállításon.\*

Milléniumi emlék.

Debreczeni Kis András bácsi husz esztendeje vak már mind a két szemére. Mióta a szemevilágát elveszítette, kétszer se mozdult ki Nagypéterfia-utcai portájáról. Van egy diákiskolát járt fia, Mihály, az viszi a gazdálkodást, az jár ki a tanya-ra; felesége meg Juli a szolgáló vezeték otthon a háztartást.

András bácsinak nincs egyéb dolga, minthogy kerekesszékében kiül a tornácra és pipázik. Nem látja ugyan a füstjét, de érzi a szagát, meg esipi a lé a nyelvét. Ez neki elég élvezet. Mikor déltájban hallja, hogy jönnek a gyerekek az iskolából, bekurjantja valamelyiket s elolvastatja vele magának az ujságot.

Mikor az ujságot is tudja már, a pi-

\*) Mutatvány Zempléni Árpád „Kis Emberek” című sajtó alatt levő novellás könyvéből.

pa se esik jól, az ebéd sines még készen, sétákat rendez a tornácra. Eltolja magát a kerekesszékben a kis kaputól a kamaráig, a mi husz lépésnyi ut; akkor kikél a székéből, megfordítja, tapogatózva visszaül belé, s megint visszagurítja a kis kapuig. Ez nagyon testedző mulatság. Kár, hogy anyjok haragszik érte, mert a kerék mind felvágja a tornác szépen kikapasztott, sárga agyaggal beeresztett földjét, sőt néha még a meszet is lesurulja a falról.

— Eredj ki sétálni a Nagy-Erdőre — zörög ilyenkor anyjok.

— Megyek én, csak gyere, vezess!

— Érek is én rá arra.

— Hát akkor érv rá a tornácztapasztásra.

András bácsi idylli esendes vidámságát nagyon felzavarta legutóbb a millénium, Alig várta naponként az ujságot s uram bocsá, kenyérdagasztás mellől is előkiabálja az anyjukot, olvassa el neki mi történt Budapesten? Királyi beszédek, hercegek, nagy urak, idegen nációk járása-kelése a kiállításon. Hunyadi Mátyás

könyvei, a szent királyok kincsei, ezer esztendő esodái ott vannak egy halomban, remekszép palotákban. Messze-idegen országokból hazahozott drágaságok, százezreket érő fegyverek, ékszerek összegyűjtve, a miket Europahirü magyar vitézek és királyok viseltek valaha. Aztán ott vannak a drága kincsnél drágább hazai iparcikkék, gépek, amik mutatják, hogy Magyarország nemcsak volt, hanem van is, lesz is, ha Isten engedi, uj ezer esztendeig. Ott van az a sok könyv, a mit magyar ember irt, ott van az arezképe annak a szegény jó Csokonainak is, a ki éhenszomjan poétázott Debreczennek bánatban, örömben s magyar mert lenni a képzelgő filhellének gyerekseregében.

— Hej, anyjuk, csak egy napra jönné meg a szemem világa, hogy azt a sok dicsőséget, sok drágaságot megnézhetném. Aztán örömet halnék meg.

— Ne epeszd magad ilyesmiért, édes öregem. Majd megtudjuk az ujságból, elmondják, a kik látták.

— Mégsem olyan az, mintha maga

mány beadta lemondását. Nem akarjuk ezuttal ismétetni, — de hisz ez nem is e czikk keretében való, — azokat a küzdelmeket, melyek e lemondást megelőzték, belé kell azonban szólnunk mindenestre Széll Kálmán személyét, akinek interventiója döntőleg hatott az események lefolyására és alakulására. Midőn ezt tesszük, nem lehet elsiklanunk a lemondott kormány nagy érdemeinek kellő méltatása fölött. A nemzeti vívmányoknak hatalmas láncolata jelzi az általa meg tett utat, s meggyőződésünk, hogy történelmünk kiváló helyet fog szentelni a belépő államférfiaknak, s az ő tetteiknek.

Normális körülmények között a szenvedélyek elvadulása aligha következett volna be annyira, hogy az emberek elvakultsága a kétségtelen érdemeket sem látják, annál kevésbé méltányolják.

A jelenlegi sivár viszonyok között egyetlen vigasztaló momentum az eseményeknek az a logikai következése, mely kétségtelenül és első sorban Széll Kálmán miniszterelnökségét toltta előtérbe. Eddigi pályafutása alatt elért sikerei, az országgyűlési pártok előtt kedvelt személyisége és legfőképen az a nimbus és közbecsülés, mely iránta ország-szerre megnyilatkozik, pozitív biztosíték lehet arra nézve, hogy a béke állandósul, nemzetünk a haladás útjára visszatér, s gyarapodásunknak ezentul mi akadályja sem léssen.

## Hirek

— **Járásbiróság Barcon.** A barcsi járásbiróságról lapunkban legutóbb, a legilletékesebb forrás nyomán azt írtuk,

nézi meg az ember. Jó is nektek a kik láttok.

Azon az éjszakán nem tudott aludni az öreg. Mikor hajnal felé hallotta hogy fia, Mihály felébredt, elkezdett sóhajtozni.

— Mi baja, édes apám.

— Mi bajom? nem látok. Nem elég az?

— Látunk mi helyette, édes apám.

— Épen azt akarom mondani, fiam.

— Mit?

— Vigyél fel engem Budapestre. Megnézzük a kiállítást.

— Ott se lát abból édes apám többet, mint amit az újságból itthon olvasunk.

— Majd látsz te fiam, és megmondod mindenütt, mi van. Legalább ott jártam én is.

— De kinevetik édes apámat, hogy vak léte re kiállítást nézni.

— Nem bánom én. Bolond ember neveti a más baját. Telik még tán egy tinó ára erre is?

Addig makaeskodott András bácsi, míg fia, felesége belé nem egyeztek az utazásba. Szépen megmosdatták, megborotválták. Ráadták az új fekete magyar

hogy annak felállítása már befejezett dolog, legfeljebb csak rövid idő kérdése még. Most ujabbán azt az örvendetes hirt írhatjuk róla, hogy az igazságügyi minis-  
teriumban már expediálták a rendeletet, mely a baresi járásbiróság felállításáról szól. A rendelet megbizsa a törvényszéki elnököt, hogy a járásbiróság helyiségeinek bérlete iránt intézkedjék, egyuttal pedig, hogy azok a peres akták, melyek a baresi járásbiróság illetékessége alá fognak tartozni, a nagy atádi, illetve a szigetvári kir járásbiróságoktól annak idején a baresi járásbirósághoz tétessenek át. Ime ily komoly stádiumba jutottunk hát valahára a baresi járásbirósággal s ha sok deputációskodás, huzás, vonás után sokára is kapjuk meg, örvendünk azért, mert vele egy fontos tényezőt kapunk, mely városunk fejlődését nagy mértékben van hivatva elősegíteni.

— **Piknikkel egybekötött álar-czos bál** tartatott pénteken este a Nem-sies féle vendéglőben, mely bár szűkebb körű, családias jellegű volt, de a kik részt vettek, igen jól mulattak. Voltak érdekes jelmezek, melyeken jól mulatott a közönség. Zenét Sárközy Janesi jól szervezett zenekara szolgáltatotta, s a szebb-nél szebb darabok mellett ugyancsak jár-ta a táncz késő reggelig. Szünóra alatt a sok féle hideg sülteket, süteményeket stb. szorgalmasan s jó szívvvel kínálgatták a figyelmes háziasszonyok.

— **Gyermek jelmez-bál.** Szombat este folyt le Barcon a kaszinó termeiben, a piknikkel egybekötött gyermek jelmez-bál, melynek tiszta jövődelme tudvalevő-leg a baresi izr. imaházban felállítandó orgona beszerzési költségeihez volt szánva. Bátran elmondhatjuk, hogy az apróságok mulatsága — melynek tervezése valóban életre való gondolat volt — ugy anyagi-lag, mint szellemileg igen jól sikerült. A mamák odahaza már egész héten a kicsinyek jelmezeivel foglalatokodtak, s iparkodott ki-ki minél érdekesebb jelmezeket kitalálni. No de a szorgalmas készülődéseknek meg is volt aztán a teljes sikere, mert annyi mesebeli tündért egyutt

ruháját, széles karimájú kerek debreczeni kalapot nyomtak a fejébe, új gordovány eszimat huztak a lábára. Násznagnak el-mehetett volna ugy rendbe szedték a nagy utra. Mihály is kiöltözött magyarosan, de egy czifra tulipános szürt is a nyakába akasztott, jó lesz az az öregnek, ha hideg találma lenni.

Feljöttek a kiállításba. Miska kézen fogva vezette az apját a homokos utakon. Néhol észrevették, hogy vak az öreg s derekasán megéjenezték. Meg is érdemelte. Micsoda forró, tiszta magyar szive lehet annak, a kit semmi testi akadály visz-sza nem tarthatott attól, hogy őseinek kincseit sorra járja, az örvendőkkel egy levegőt szivjon, s csak a szóból a zugás-ból, a szeretetnek, tiszteletnek egy-egy éljenszavából tudja meg, hogy most körül-te az ezeréves Magyarország ünnepele.

Mire a történelmi csarnokhoz értek, egész tömeg nyomult a két czivis után, bámulva, lelkesedve a szokatlan látogatón. Vak a kiállításon! aki a fia szemével lát, meg talán a saját, egyszerű, becsületes magyar szívével.

— Ez itt Vajda-Hunyad vára, édes apám.

vigadva oly festői öltözékekben, ritkán van alkalma látni az embernek. Mint a meghívókon jelezve is volt, délután 4 ó-rakor kezdődött a gyermekek mulatsága. A kaszinó tágas szép tánczterme rövid idő alatt egészen megtelt a szebbnél szebb jelmezes kicsinyekkel. A terem valóságos tündér teremmé változott tőlük. Lehetett ott látni kis szárnyas angyalokat, lepkét, virágáros leánykát, ballerínát, daliás huszárt kipódrött bajusszal, igazi magyaros juhász-legényt, kéregető barátot; a büsz-ke spanyol-grand mellett békességes e-gyetértésben fért meg a drótos tót és a perezces inas s ki tudja elmondani, hogy a társadalom miféle osztályai voltak itt képviselve. És ezek mind apró, esepró kicsinyekből állottak, kiknek egész ko-molysággal huzta a csárdást és más táncz darabokat a pécsi első zenekar. És eze-  
ket így együtt vigadva, gyönyörűség, él-vezet volt látni. 8 óra felé a mulatók, kik a játékban, tánczban elfáradtak, kiéheztek bőséggel terített asztalokhoz ültek, s volt aztán ott nekik a mit csak szemük, szá-juk kívánt s a csecse jó nénik nagy fi-gyelemmel, bökezüen vendégelték meg őket. Így szépen megvaesorálva, még egy édes rövid játszadozás után eltávoztak haza, hogy tündér birodalmukat átenged-jék a felnőtteknek, kik ugyancsak kedvet kaptak már tőlük a mulatságra. Ők pedig odahaza boldog álomban tovább folytat-ták együtt kedves játékukat.

A kis jelmezesek után aztán csak-hamar felnőttekkel telt meg szorongásig a tánczterem, kik kivilágos kivirradtig járták a tánczot, a legvidámabb kedvvel. A mulatság 240 frton felül jövődelme-zett, melyből tisztán 100 frt maradt az orgona javára.

— **A dohány beváltás** Barcon e hó 16-án, a rendes időben befejeztetett; a területekhez tartozó 20 községből ösz-vesen 5 ezer mázsa dohány váltatott be, a melyből a jobb minőségű anyag 2800 mázsa, a csekélyebb értékű pedig 2200 mázsára tehető. A termelő közönség a beváltással meg volt elégedve.

— Láttam, fiam, honvédkoromban, Menjünk be. Sok szép minden van itt ugy-e?

— Gyönyörű Hunyadi-kincsek. Ez itt Hunyadi János kardja, a mellyel Nándor-fehérvárát felszabadította.

— Szép kard, szent kard, — s meg-tapogatta az öreg.

— Ez meg Kapisztrán János kereszt-tesbotja.

— Hol van? hol van? és kapkodott utána a kezével. Az ör könybe lábadt szemmel fordult félre.

— Mutasd! Kálvinista vagyok, de azt a keresztet megcsókolom, — s ráczup-pantott a kopott éreze.

Mihálynak könybe lábadt a szeme. Megcsókolta ő is. Megcsókolta mindenki. A lelkesedés ragadós betegség.

Akármerre fordultak, akármit néztek, a tömeg mindenütt kitért nekik. Éljenzés, kérdezősködés, suttogás kísérte őket lép-ten-nyomon. Olyan becsületet vallott a jó öreg, alig birta hordozni, rogyadozott alatta.

Akik láttuk, mindnyájan éreztük, hogy az a sokat emlegetett, láthatlan „magyar geniesz” közöttünk szálldogál és mint a villámfolyam, játszik idegeinkben.

— **Márczius 15-ike.** A márczius 15-ikét városunkban, mint minden évben, úgy az idén is a szokásos fényvel ünnepli meg a baresi olvasókör. Lesz ének, szavalat, alkalmi felolvasás stb. A választmány a napokban állapítja meg az ünnepély programját, melyet jövő számunkban ismertetni fogunk.

— **Halálozás.** A baresi kereskedőosztály egyik érdemes, köztiszteletben álló tagja Schlesinger Vilmos hunyt el a hó 21-én hosszú szenvedés után. A megboldogult mint jószívű, becsületes, másokon segíteni szerető ember volt ismeretes s nem egy szegényebb sorsu rokona, testvére s mások érdekében tett számtalanszor jót, gyakran nagyobb pénzüsszegekkel, bár maga is csak szerényebb viszonyok közt élt nagyszámu családjával. Temetése esütörtökön délután 2 órakor ment végbe igen nagy számu résztvevő közönség jelenlétében. Koporsója fölött Dr. Löwy u. atádi rabbi tartott szép gyászbeszédet, méltatva az elhunyt érdemeit. Halálát feleségén, gyermekein s testvérein kívül kiterjedt rokonsága gyászolja, kik mély fájdalommal álltak körül koporsóját.

— **A baresi dohánybevéltő hivatal kibővítése.** Nem rég lapunk egyik számában jeleztük, hogy Szulokról a dohány bevéltő-hivatal eltávolították, s helyette N Bajomban állították fel. E hírünket azonban megdönti a központi igazgatóság újabb határozata, mely szerint a szuloki bevéltő-hivatal helyett nem állítanak fel sem N. Bajomban, sem másutt ily hivatalt, de a helyett a baresit fogják kibővíteni egy új raktárral, melynek fölépítése érdekében, hogy annak helyét kijelöljék, a napokban időzött városunkban Budapestről Zobel Lajos pénzügyi tanácsos, kir. főmérnök és Uray pénzügyi tanácsos felügyelő. Az építést Stigler István baresi jónevű építő-mester vállalta el.

— **Időjárás.** A beállott kora tavaszi-időjárás, — midőn már virágok teremtek a réten, s himes szárnyu lepkék röpdöstek a levegőben — elhitette velünk, hogy már február közepe felé komolyan kitavasodik. És ime a korai enyhe tavaszi-napokat hirtelen zord télies idő váltja fel, a föld fagyos és így tartja magát napok óta, gyakori havazással. Azt hisszük, hogy a tél most adja ki utolsó erejét s ezután már enyhébb napokat várhatunk.

**Budapesti gabonatözsde.** (Reich Jenő és társa heti jelentése.) Az enyhe időjárás a vetések állása igen előnyös, s mindenünnen jó hírek érkeznek. A külföldi piacokon a hangulat csendes, s a forgalom gyenge. Nálunk az érdeklődés kezdetben igen csekély volt, utóbb azonban a hangulat szilárdabb lett. Buzában eleinte igen lanyha volt az irányzat; utóbb a malmok vásárlásai következtében élénkebb lett az érdeklődés s az árvesztesség csakhamar lepótoltatott. A legmagasabb eladási ár 10.50, a legalacsonyabb 9.80 frt volt. Rozs a gyenge kínálat dacára is csekély figyelemben részesült. Az árak 10 krral olcsóbbak s 7.75—7.95 frt. érhető el. Árpa (takarmány és hántolási czélokra) jó érdeklődésre talált; 6.30—6.60 frtot fizettek érte. Zab nem változott; ára 5.70—6.10 frt. Tengeri irányba nyugodt; ó áruért 5.40—5.60, új áruért 4.70 frtig fizettek.

## CSARNOK.

### A deési földesur.

(A „Rejtelmes Világ“ közlése nyomán.)

Folytatás.

A másik ápolónő, a ki az ágy lábánál állt, inádkozott. A lámpa halvány sugarai rémesen világítottak be a pazar fényvel berendezett szobát.

Csend van. Egyedül a beteg lázasan ziháló keble töri meg a csendet olykor-olykor.

Jó negyedóra mulhatott el, míg ez a mozdulatlanul figyelő helyzet tartott. Egyszerre úgy tetszett mindkettőnknek, mint ha száz meg száz kéz dobolna irtózatosan az ablakon. Majd újra beállott az előbbi rémes csend s a beteg kinyújtá lábait, szemei megüvegesedtek, még egyet lélegzett s — megszűnt élni.

Az egész udvart föllármáztam. A eszélség seregesen tódult a halottas szobába.

A nagyságos ur holt tetemeit másnap helyezék ravatalra, harmadnap pedig nagy pompával kísérték örökös nyugvóhelyére, a családi sírboltba.

A temetés napján este korán feküdtem le. Körülbelül 10 óráig aludhattam, a mikor fölriadva, hideg kéz érintését éreztem vállaimon. Fejemet hátrafordítva — — a nagyságos ur kezét láttam, mely lassan fölemelkedve ütenyszerűleg intett felém, hogy kövessem.

Én, ki a szellemekben soha sem hittem, nekibátorodtam s az ágyból kiugorva tényleg követni is kezdtem.

A kéz az ajtóhoz ért. Megjegyzem, hogy az ajtó zárral és külön még reteszszel volt becsukva s ime a nélkül, hogy az ajtót kinyitottan volna, a kéz érintésére mindkét szárnya hirtelen felpattant. Testemen különös erőt érezve, kiléptem a folyosóra. A folyosón sötét volt. Alig mentem előre pár lépést, a mikor azt éreztem, hogy a vezető kéz erősen kapaszkodik nyakamba — — —

Hogy aztán mi történt velem? nem tudom. Csak akkor nyertem vissza eszmeletemet, a mikor ágyamnál az orvos költögetni kezdett.

Másnap „Isten hozzád“ot mondtam Deés városának.

Közli: **Orbán János**

### Telepatikus jelenés.

A „Moniteur spirite et magnetique“ mult évi május 15-iki számában közli a következő érdekes esetet, melynek hőse Wierzchowski Kázmér, egy dús gazdag orosz volt. A nevezett ugyanis mint buzgó katolikus, semmiképen sem akart hinni a spiritualizmusban s a szellem-jelenéseket ördögösségnek minősítette. Ezen hit tarthatatlanságáról azonban nemsokára kénytelen volt a saját tapasztalata alapján kézzelfoghatólag meggyőződni.

Az 1876. évben történt, hogy utazásai közben a charkowi kormányzóság területén kénytelen volt egy éjjelt valami meglehetősen nyomorult koreszmában tölteni, a melynek egyetlen piszkos vendég

szobájában húzta meg magát. Már korán lefeküdt, mert nagyon fáradtnak érezte magát. Igen jól és mélyen aludt, a mikor úgy éjfél tájban hirtelen arra riadt föl, hogy valaki a kezével fölírta. Fölkelt az ágyban s végtelenül nagy meglepetésére a három éve elhunyt Gyula bátyját látta ágya mellett állni, ki tiszta, érthető hangon szólította meg:

— Kázmér! menekülj, mert meggyilkolnak. Ezt mondva, a fantom eltűnt.

Wierzchowski szemeit törülgetve sehogysem tudta magyarázatát adni s élénk hallucinációknak minősítve az egészet, újra lefeküdt s nyugodtan tovább aludt. Alig mult el azonban egy kis idő, újra erős rázást érzett s szemeit fölnyitván megint csak Gyula bátyja állt előtte, ki izgatott, rémült hangon kiáltotta feléje:

— Föl Kázmér, gyorsan, gyorsan! Utoljára mondom neked, hogy megakar

nak gyilkolni. Wierzchowski ijedten ugrott ki az ágyból s tényleg éppen csak annyi ideje volt, hogy az ablakot hirtelen fölrántva, átdobhatta magát rajta. A következő pillanatban ugyanis három, törökkel s késekkel felfegyverkezett bandita törte be a szoba ajtaját. Wierzchowski szeiencsére egy árokban húzódott meg az ut szélén s így sikerült az üldöző orgyilkosok figyelmét elkerülnie. Csak másnap reggel bujt elő s az arra menőknek röviden elmondván a történeteket, a büntettes koreszmáros vallomása alapján a többi banditát is elfogták, a kik tényleg bevallották, hogy az utast határozottan meg akarták ölni, mert nála az előtte való estén nagy oszmó bankjegyet láttak.

Z. Für. S.

### \*Nyiltér.

#### Nyilatkozat.

Több rendbeli olyan eset jutott tudomásomra, hogy velem semmi néven nevezendő összeköttetésben nem álló kereskedők gazdasági- és egyéb magféléléket, különösen répamagvakat mint Mauthner-féle magvakat hoznak forgalomba.

E miatt kötelességemnek tartom, egyrészt a gazdaközönség tájékoztásául, másrészt a magszükségletüket nálam bevásárló kereskedők érdekeinek megvédéséül kijelenteni, hogy a vidéki ismételadóknál csak azon gazdasági és kerti magvak tekinthetők valóban czégemtől melyek vagy

### az én ólomzárammal,

vagy egy álló

### medvét jelképező

törvénytől bejegyzett védjeggyel, vagy mindkettővel ellátott zsacsókban vagy zsákokban vannak.

### Mauthner Ödön

csász. és kir. udvari szállító

magnagykereskedése

Budapest, VI., Andrassy-ut 23 sz.

\*E rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

83 szám.  
1899. v. h.

### Árverési hirdetemény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szigetvári kir. járásbírósnak 98 V 552 számú végzése következtében Dr. Berkes Móricz szigetvári ügyvéd által képviselt **Mitzky Mór** pécsi kereskedő javára, — Weitzenfeld Illés bpesti ügyvéd által képviselt **Gróf Keglevich Róbert** czég javára **Krausz Adolf** szigetvári lakos ellen 91 frt 25 kr. és 17 frt 85 kr. tőke és jár. erejéig 1899 évi január hó 17 napján fogatosított kielégítési végrehajtás utján felül foglalt és 1834 frt 06 krra becsült szobabeli butorok, Singer féle varrógép, rum, likör, cognac, schiller és fehér bor szilvorium üres hordók, és 1 pénzszekrényből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szigetvári kir. járásbírósnak 1898 V. 552 2 sz. végzése következtében I. Mitzky Mór követelése 91 frt 25 kr. tőke ennek 1898 május 17 napjától járó 5 százalékos kamatai és eddig összesen 26 frt 55 krrban megállapított költség erejéig II. Gróf Keglevich Róbert követelése 17 frt 85 kr. tőke és 3 frt 90 kr. megállapított költség erejéig alperes lakásán Szigetvárott leendő eszközlésére 1899 évi **márczius 20-án** délelőtt 9 órája határidőül kitűzetik és ahoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881 LX. t. cz. 107 és 108 §§. értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Szigetvár, 1899 évi febr. 18-án.

**Boncz Lajos**  
kir. bir. végrehajtó.

121

v. h. 99

### Árverési hirdetemény!

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881 évi LX. t. cz. 102. §. értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szigetvári kir. járásbírósnak 899 V. 222. számú végzése következtében Benkő Gyula sztlőrinczi ügyvéd által képviselt **Keresztes Ferencz** községi bir. nagybicsérdi lakos javára Dr. Berkes Móricz szigetvári ügyvéd által képviselt **Volf Lipót fiai** czég javára **Krausz Adolf** szigetvári lakos ellen 145 frt és 139 frt s jár. erejéig 1899 évi január 24-én fogatosított kielégítési végrehajtás utján felül foglalt és 1834 frt 06 krra becsült szobabeli butorok, Singer féle varrógép, szilvorium, rum, likör schiller és fehér bor, cognac, törköly, üres boros hordók és Adlersflugel féle pénzszekrényből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szigetvári kir. járásbírósnak 1899 V. 222 számú végzése folytán I. Keresztes Ferencz követelése 145 frt tőke annak 1898 október hó 20 napjától járó 5 százalékos kamatai és eddig összesen 37 frt 75 krrban már megállapított költség erejéig II. Volf Lipót fiai czég követelése 139 frt tőke 1898 augusztus 12 től járó 6 százalékos kamatai és 44 frt 02 költség erejéig alperes lakásán Szigetvárott leendő eszközlésére 1899 évi **márczius hó 20-án** délelötti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881 LX. t. cz. 107 és 108 §§. értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Szigetvár 1899. február 18-án.

**Boncz Lajos**  
kir. bir. végrehajtó.

10

v. h. 99

### Árverési hirdetemény!

Az 1898 V. 4728 sz. a kibocsátott igényfelhívási határidő lejárván; alulírott kir. bírósági végrehajtó az 1881 évi LX t. cz. 102 §. értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szigetvári kir. járásbírósnak 1898 V. 4728 szá-

mu végzése folytán Dr. Berkes Móricz ügyvéd által képv. **Fővárosi bank részvény-társaság** javára, **Krausz Adolf** szigetvári lakos ellen 125 frt tőke és jár. erejéig 1898. november 14 napján fogatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 1741 frt 66 krra becsült szobabeli butorok Singer féle varrógép, szilvorium, rum, likör, cognac, törköly schiller és fehér bor, üres boros hordók, és pénzszekrényből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak a kielég. végrehajtási kérvény alperesnek jelen hirdeteménnyel kézbesítendő.

Mely árverésnek a szigetvári kir. járásbírósnak 1898 V. 4728 sz. végzése következtében 125 frt tőke ennek 1898 augusztus 27 napjától járó 6 00 kamatai és eddig összesen 35 frt 50 krrban már megállapított költségek erejéig alperes lakásán Szigetvárott leendő eszközlésére 1899. **márczius 20-**napjává d. e. 9 órája határidőül kitűzetik, és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881 LX t. cz. 107 és 108 §§. értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Szigetvár, 1899 február 18-án.

**Boncz Lajos**  
kir. bir. végrehajtó.

**A szigetvári vasuti-vendégiő**  
**(restauratio) a hozzá tartozó helyiségekkel, udvarral, kerttel stb. jutányosan, kedvező fizetési föltételek mellett szabad kézből örök áron eladó. Bővebb felvilágosítást ad**  
**Stigler István építő vállalkozó**  
**Barcson.**